

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

[Υπόθεση υπαγόμενη από 16.9.2020 στην αρμοδιότητα του Τρίτου Τμήματος]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Φεβρουαρίου 2020, με την ακόλουθη σύνθεση: Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Βιργινία Σκεύη και Βασιλική Σοφιανού (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Ιουλία Παπαθεοδώρου και Αθανάσιος Καρακόιδας, Πάρεδροι, που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Πάρεδρος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Δημήτριος Κοκοτοής, που αναπληρώνει νόμιμα την Γενική Επίτροπο της Επικρατείας, η οποία κωλύεται.

Γραμματέας: Γεώργιος Σαλαπάτας, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από 30.12.2013 (ΑΒΔ .../...2014) έφεση:

Της ..., κατοίκου ... (οδός ...), η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Δημητρίου Τζουμάκα (Α.Μ. ΔΣΑ 9411),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου, και

κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους της από ... ένστασης της εκκαλούσας κατά της απόρριψης του αιτήματός της για συνταξιοδότηση, που εκδηλώθηκε με το ... έγγραφο και τη ... πράξη του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε παρέστη και το ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.), νομίμως εκπροσωπούμενο, υπό την ιδιότητά του ως φορέα που από 1.5.2018 έχει την αρμοδιότητα κανονισμού σύνταξης και των συνταξιούχων του Δημοσίου, βάσει του άρθρου 100 του ν. 4387/2016 και της ΚΥΑ 2915/783/17.1.2018, το οποίο επίσης παρέστη διά του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο της εκκαλούσας, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α., ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης. Και

Τον Πάρεδρο της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη μέσω του συνδέσμου «<https://epresence.gov.gr/login> ...», σύμφωνα με τις διατάξεις

των άρθρων 295 και 349 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο ...» (Α' 127).

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο και
αποφάσισε τα εξής :**

1. Με την υπό κρίση έφεση η εκκαλούσα, διαζευγμένη θυγατέρα του αποβιώσαντος ..., πολιτικού συνταξιούχου του Δημοσίου, ζητεί, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της, την ακύρωση της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 5α του ν. 4151/2013 (Α' 103), της με αριθ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... ένστασης της ανωτέρω κατά της ... πράξης του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του ... εγγράφου του ίδιου οργάνου. Με την ... πράξη απορρίφθηκε από το αρμόδιο συνταξιοδοτικό όργανο η από ... (με αριθ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ...) αίτηση της εκκαλούσας για τη μεταβίβαση της σύνταξης του αποβιώσαντος πατέρα της, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσε τις προβλεπόμενες στο άρθρο 5 παρ. 1 περ. γ' του π.δ/τος 169/2007 προϋποθέσεις, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 9 του ν. 3865/2010 (Α' 120), καθόσον δεν ήταν άπορη, αφού κατείχε ακίνητα που της απέφεραν μηνιαίο εισόδημα μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, ενώ με το ... έγγραφο, το οποίο εκδόθηκε ύστερα από την αριθ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... αίτηση της εκκαλούσας με όμοιο αίτημα, το εν λόγω συνταξιοδοτικό όργανο, αφού ενημέρωσε την εκκαλούσα ότι η συνδρομή των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης ερευνώνται κατά τον χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος, ήτοι κατά τον χρόνο διάζευξής της, και συνεπώς οποιαδήποτε μεταβολή στην οικονομική της κατάσταση μετά τον κατά τα ανωτέρω κρίσιμο χρόνο δεν ασκεί επιρροή, ενέμεινε στην προηγούμενη κρίση του, χωρίς να προβεί σε νέα ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης και, ως εκ τούτου, το έγγραφο αυτό στερείται εκτελεστότητας. Η έφεση αυτή επανεισάγεται μετά την έκδοση της ... προδικαστικής απόφασης του Τμήματος και την εκτέλεση όσων διατάχθηκαν με αυτήν.

2. α. Από τις διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 1 και 48 του π.δ/τος 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α' 304), που ίσχυαν κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο (βλ. άρθρα 350 και 357 του ν. 4700/2020, Α' 127) συνάγεται ότι επί εφέσεων συνταξιούχων υπαγόμενων στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημόσιων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών καθώς και όσων έλκουν από αυτούς δικαίωμα κατά μεταβίβαση, παθητικώς νομιμοποιείται πάντοτε το Ελληνικό Δημόσιο. Και τούτο, διότι στο πλαίσιο της συνταγματικής θεσμικής εγγύησης για το ειδικό αυτό καθεστώς (ΕλΣυν Ολ. 2020/2020), το Δημόσιο, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, συνιστά τον εκ του Συντάγματος εγγυητή του συστήματος και τελικό υπόχρεο της καταβολής των συντάξεων ως συνέχειας των αποδοχών (ΕλΣυν Ολ. 2020/2020, 137/2019, 1388, 1277, 32/2018, 244/2017, II Τμ. 930/2019), αλλά και τον κατ' αρχήν φορέα της συνταξιοδοτικής σχέσης (βλ. άρθρο 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, κωδικοποιηθέντος με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 169/2007, Α' 210), με συνέπεια να καταλαμβάνεται και αυτό από τις συνέπειες της δικαστικής απόφασης

(εκτελεστότητα, δεδικασμένο, υποχρέωση συμμόρφωσης), ανεξαρτήτως του εάν βαρύνεται αποκλειστικώς αυτό με την πληρωμή του ποσού ή εάν η σχετική αρμοδιότητα έχει διοικητικώς μεταβιβασθεί σε άλλον φορέα, ο οποίος έχει αναδεχθεί και το οικείο οικονομικό βάρος (ΕλΣυν Ολ. 2020/2020, ΙΙ Τμ. 930/2019).

β. Η παθητική νομιμοποίηση του Ελληνικού Δημοσίου δεν αναιρείται ακόμη και μετά τη σύμφωνη με το Σύνταγμα, ρυθμιστικά διακριτή και λειτουργικά αυτοτελή, ένταξη από 1.1.2017 του ειδικού αυτού συνταξιοδοτικού συστήματος στο ευρύτερο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.), που συστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 4387/2016 (Α' 85) και ήδη μετονομάστηκε από 1.3.2020 σε «Ηλεκτρονικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-ΕΦΚΑ) [βλ. άρθρα 1 εδ. β, 1B παρ. 2, και τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β του ν. 4387/2016, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις οικείες διατάξεις του ν. 4670/2020 (Α' 43)], ένταξη που συνοδεύτηκε αφενός από τη μεταφορά της αρμοδιότητας πληρωμής των συντάξεων από 1.1.2017 στον οικείο φορέα [βλ. την κατ' επίκληση του άρθρου 100 παρ. 1 εδ. β του ν. 4387/2016 εκδοθείσα κ.υ.α. 124456/0092/13.12.2016 (Β' 4074), με την οποία ορίστηκε ότι από την ως άνω ημερομηνία (1.1.2017) καταβάλλονται από τον Ε.Φ.Κ.Α. και αναδρομικά συντάξεων του Δημοσίου, έστω και αν ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της ημερομηνίας αυτής] και αφετέρου από την από 1.5.2018 μεταβίβαση αρμοδιοτήτων της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών στον Ε.Φ.Κ.Α. [βλ. την εκδοθείσα, κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 51, 53 παρ. 2, 100 παρ. 1 του ν. 4387/2016 και 395 του ν. 4512/2018 (Α' 5), κ.υ.α. 2915/783/17.1.2018 (Β' 55)]. Και τούτο, διότι, ενόψει του συνταγματικώς κατοχυρωμένου ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος των δημόσιων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών, της εκ του Συντάγματος εγγυητικής θέσης του Δημοσίου σ' αυτό, της σαφούς συνταγματικής του διάκρισης, ως συνταξιοδοτικού φορέα, από τους κατ' άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος φορείς κοινωνικής ασφάλισης (βλ. ΕλΣυν Ολ 32/2018, 244/2017, ΙΙ Τμ. 1176/2018), σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 51, 53 και 70 του ν. 4387/2016, συνάγεται ότι ο Ε.Φ.Κ.Α. (ήδη e- Ε.Φ.Κ.Α.) δεν συνιστά από 1.1.2017 ή από 1.5.2018 οιονεί καθολικό διάδοχο του Δημοσίου, ούτε συνεχίζει τις σχετικές δίκες αυτού επί του κανονισμού των συντάξεων, όπως αντιθέτως συμβαίνει με τους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς κοινωνικής ασφάλισης που συγχωνεύθηκαν σ' αυτόν και απώλεσαν τη νομική τους προσωπικότητα (βλ. σχετ. ΣτΕ 1965, 1835, 1383, 442/2018) ή κατά το σκέλος που απορροφήθηκαν από τον Ε.Φ.Κ.Α. με τη μεταφορά σ' αυτόν των κοινωνικοασφαλιστικών τους αρμοδιοτήτων (βλ. σχετ. για τον ΟΓΑ, ΣτΕ 1839, 1670, 29/2018, 3326, 2128, 744/2017 και για το ΝΑΤ, ΣτΕ 1067/2018). Περαιτέρω, στις διατάξεις των άρθρων 51, 53, 70 και 100 του ν. 4387/2016 δεν προβλέπεται ρητώς καθ' οιονδήποτε τρόπο ότι ο Ε.Φ.Κ.Α. (ήδη e-ΕΦΚΑ) από 1.1.2017 υπεισέρχεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του Δημοσίου, που απορρέουν από την άσκηση των συνταξιοδοτικών του αρμοδιοτήτων (πρβλ. a contrario ΣτΕ 3436/2015, 4097/2015, 3298, 3297/2017, 1592/2010). Στον βαθμό δε που τούτο δεν ορίζεται κατά τρόπο ρητό, σαφή και προβλέψιμο [πρβλ. ΕλΣυν Ολ. 1277, 32/2018, 244/2017, ΣτΕ Ολ. 2649, 1738/2017, πρβλ. ΑΕΔ 14/2013,

ΣτΕ 2034/2011 Ολ., 4731/2014, 640/2015 κ.ά., ΔΕΕ απόφ. της 18.11.2008, C-158/07, Jacqueline Förster κατά Hoofddirectie van de Informatie Beheer Groep, σκ. 67, βλ. και τον ν. 4048/2012 «Ρυθμιστική Διακυβέρνηση: Αρχές, Διαδικασίες και Μέσα Καλής Νομοθέτησης», Α' 34, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, στο άρθρο 2 παρ. 1 περ. η', όπου μεταξύ των αρχών καλής νομοθέτησης περιλαμβάνεται και η ασφάλεια δικαίου και ήδη άρθρο 58 παρ. 1 περ. ζ' του ν. 4622/2019 «Επιτελικό Κράτος: οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης», Α' 133], συνάγεται τόσο υπό το φως των άρθρων 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ περί πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όσο και των άρθρων 17 παρ. 1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ για τη προστασία της περιουσίας, όπως των συνταξιοδοτικής φύσης αξιώσεων (βλ. ΕλΣυν Ολ. 1277, 32/2018, 244/2017, II Τμ. 930, 525/2019, 2076, 1176/2018 και απόφ. ΕΔΔΑ της 6.7.2005, Κοκκίνης κατά Ελλάδα, απόφ. της 6.11.2008, Ρεβελιώτης κατά Ελλάδα, σκ. 29, απόφ. της 4.12.2008, Αποστολάκης κατά Ελλάδα, σκ. 27, απόφ. της 22.10.2009, Khoniakina κατά Γεωργίας, σκ. 29, απόφ. της 19.6.2012, Κωσταδήμας κατά Ελλάδα, σκ. 69 επ., απόφ. της 26.6.2012, σκ. 29, ΕλΣ Ολ. 3023, 441/2012, 1031/2011, 984, 166, 26/2010 2274/1997), ότι το Ελληνικό Δημόσιο εξακολουθεί να νομιμοποιείται παθητικώς στις σχετικές δίκες.

γ. Εξ άλλου, όταν το βάρος καταβολής της σύνταξης έχει αναδεχθεί με ειδικό νόμο ο προϋπολογισμός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.), κατ' αρχήν παθητικώς νομιμοποιείται και το οικείο νομικό πρόσωπο, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 1 και 48 του π.δ/τος 1225/1981, αφού οι συνέπειες της εκδοθησόμενης στο πλαίσιο της οικείας δίκης απόφασης (εκτελεστότητα, δεδικασμένο και υποχρέωση συμμόρφωσης) εκτείνονται και σ' αυτό, μεταξύ δε του φορέα αυτού και του επίσης παθητικώς νομιμοποιούμενου Ελληνικού Δημοσίου, κατά τα ανωτέρω, γεννάται δικονομικώς σχέση αναγκαστικής ομοδικίας [βλ. άρθρο 116 παρ. 1 περ. β του ΚΔΔ («1. Περισσότεροι ομοδικούν αναγκαστικώς, εφόσον : ...β) η ισχύς της Απόφασης που θα εκδοθεί εκτείνεται, σύμφωνα με το νόμο, σε όλους τους ομοδίκους), αναλόγως εφαρμοζομένου κατ' άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο)]. Συνεπώς, μετά τις 30.4.2018 επί διαφορών περί την απονομή σύνταξης δημοσίου υπαλλήλου εκτός από το Ελληνικό Δημόσιο συνιστά διάδικο, κατ' άρθρα 8 παρ. 1 και 48 του π.δ/τος 1225/1981, και ο Ε.Φ.Κ.Α. (ήδη e- Ε.Φ.Κ.Α.), ο οποίος, έχει αναδεχθεί το βάρος απονομής και καταβολής των συντάξεων του Δημοσίου, κατά τα ανωτέρω.

δ. Κατόπιν αυτών, παραδεκτά παρέστησαν τόσο το Ελληνικό Δημόσιο όσο και ο Ε.Φ.Κ.Α. και ήδη e-Ε.Φ.Κ.Α. στην παρούσα δίκη.

3. Ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007), στο άρθρο 5 παράγρ. 1 περίπτ. γ' αυτού, στο οποίο είχε κωδικοποιηθεί το άρθρο 9 του ν. 1654/1986 (Α' 177), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο στην προκειμένη υπόθεση χρόνο (έτος 2009), όριζε τα εξής :«1. Δικαίωμα σε σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο έχουν: α) (...) γ) Η διαζευγμένη θυγατέρα εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι εξής προϋποθέσεις: αα) Ο γάμος να λύθηκε με κοινή υπαιτιότητα ή με υπαιτιότητα του συζύγου ή από λόγο που δεν αφορά αποκλειστικά το πρόσωπο της ή με συναινετικό

διαζύγιο ή να συντρέχει περίπτωση βίαιης διακοπής (σημ. ορθότερα ‘κατάργησης’ πρβλ. αρθρ. 604 εδ. 1 Κ.Πολ.Δικ.) της δίκης λόγω θανάτου του συζύγου. ββ) Να μην έχει μηνιαίο εισόδημα από το Δημόσιο ή το Δημόσιο Τομέα μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά. Επίσης να μην έχει κάθε φορά φορολογητέο εισόδημα από οποιαδήποτε άλλη πηγή μεγαλύτερο από το παραπάνω καθοριζόμενο κατώτατο όριο. γγ) Να μην παίρνει άλλη σύνταξη και να μην έχει ασφαλισθεί για σύνταξη σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας σύνταξης. δδ) Κατά την 31 Δεκεμβρίου 1986 να έχει συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας της». Επακολούθησε ο συνταξιοδοτικός νόμος 3865/2010 «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» (Α΄ 120/21.7.2010), ο οποίος στο άρθρο 9 αυτού, με τον τίτλο: «Συνταξιοδότηση μελών οικογένειας», που ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (21.7.2010), όρισε τα εξής: «1. α. (...) δ. Οι διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παρ. 1 των άρθρων 5 και 31 του π.δ. 169/2007 (...) καταργούνται. ε. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα συνταξιοδότησης γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού» (βλ. και ομοίου περιεχομένου ρυθμίσεις του άρθρου 14 του ν. 3863/2010 «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις», Α΄ 115). Τέλος, το άρθρο 1438 του Αστικού Κώδικα, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο όριζε ότι: «Ο γάμος μπορεί να λυθεί με διαζύγιο. Το διαζύγιο απαγγέλεται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση».

4. Περαιτέρω, στο άρθρο 55 παρ. 5 του ίδιου Κώδικα, όπως το πρώτο εδάφιο αυτού είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 3620/2007 (Α΄ 276) οριζόταν: «Το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος των συνταξιούχων και βοηθηματούχων του Δημοσίου γενικά, καθορίζεται, χωρίς το συνυπολογισμό του επιδόματος εξομάλυνσης, καθώς και του τυχόν καταβαλλόμενου επιδόματος ανικανότητας, σε ποσοστό τριάντα επτά επί τοις εκατό (37%) του μηνιαίου βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου της ΠΕ κατηγορίας, όπως αυτός ίσχυε την 31.10.2011». Το δε κατώτατο αυτό όριο σύνταξης διαμορφώθηκε στα 364,45 ευρώ μηνιαίως [37% του μηνιαίου βασικού μισθού της ΠΕ κατηγορίας όπως αυτός είχε διαμορφωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 ν. 3205/2003, ως ίσχυε μετά το ν. 3554/2007, ήτοι στα 891,90 ευρώ, με ενσωμάτωση, περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 6 ν. 3670/2008 (Α΄ 117) του 1/3 του κινήτρου απόδοσης ύψους 150 ευρώ για την εν λόγω κατηγορία και αυξημένο κατά 2,5% από 1.1.2008 και 2% από 1.10.2008.

5. Ο ν. 2238/1994 «Κύρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος» (Α΄ 151), όπως ίσχυε κατά το ημερολογιακό έτος 2009 (οικονομικό έτος 2010), όριζε στο άρθρο 4 ότι: «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του (...). 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: Α-Β Εισόδημα από ακίνητα. (...) Γ...Δ...Ε...ΣΤ. (...) Ζ. (...) 3. Για να βρεθεί το συνολικό εισόδημα, αθροίζονται τα επί μέρους εισοδήματα των κατηγοριών Α΄ έως Ζ΄ της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία

αποκτώνται από κάθε φυσικό πρόσωπο είτε κατά το οικονομικό έτος το προηγούμενο από τη φορολογία, είτε κατά το ημερολογιακό ή διαχειριστικό ή γεωργικό έτος, το οποίο έληξε μέσα στο προηγούμενο από τη φορολογία οικονομικό έτος (...).», στο άρθρο 6 παρ. 2 ότι: «Από το εισόδημα από ακίνητα απαλλάσσεται: α) (...). β) Το ακαθάριστο τεκμαρτό εισόδημα από ιδιοκατοίκηση γενικά (περ. β' όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 3091/2002, Α' 330), γ) Το τεκμαρτό εισόδημα που προκύπτει από τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας εμβαδού μέχρι διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα, από τον γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία προς τα τέκνα του (...), προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία» (περ. γ' όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 2753/1999, Α' 249, αντικαταστάθηκε με το άρθρο 26 του ν. 3427/2005, Α' 312 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3522/2006, Α' 276), στο άρθρο 20 παρ. 1 ότι: «Εισόδημα από ακίνητα είναι αυτό που προκύπτει κάθε οικονομικό (...) έτος, είτε από εκμίσθωση (...) ή έμμεσα από ιδιοκατοίκηση ή ιδιοχρησιμοποίηση ή από παραχώρηση της χρήσης σε τρίτο χωρίς αντάλλαγμα, μιας ή περισσότερων οικοδομών είτε από εκμίσθωση γαιών» (παρ. 1 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 10 του ν. 2753/1999, Α' 249), στο άρθρο 22 ότι: «1. Ακαθάριστο εισόδημα, προκειμένου για οικοδομή που εκμισθώνεται, είναι το μίσθωμα που έχει συμφωνηθεί. (...)» και στο άρθρο 23 ότι: «1. Από το κατά το προηγούμενο άρθρο ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα εκπίπτουν: α) Ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) για αποσβέσεις σε οικοδομές οι οποίες χρησιμοποιούνται ως κατοικίες (...). Επίσης εκπίπτει ποσοστό μέχρι σαράντα τοις εκατό (40%) για ασφάλιστρα κατά του κινδύνου πυρκαγιάς ή άλλων κινδύνων, για δικαστικές δαπάνες (...). (περ. α' όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 παρ. 6 του ν. 2892/2001, Α' 46, και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 3522/2006, Α' 276 και με το άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 3610/2007, Α' 258). 2. Το ποσό που απομένει, μετά τις εκπτώσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, αποτελεί το καθαρό εισόδημα από ακίνητα».

6. Από τον συνδυασμό των προεκτιθέμενων διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Στο πλαίσιο της κατ' άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος υποχρέωσης του νομοθέτη να προβλέπει μέτρα προστασίας της οικογένειας, εντός του ειδικού συνταξιοδοτικού συστήματος των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών, με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 3865/2010, προβλεπόταν ότι η διαζευγμένη θυγατέρα αποβιώσαντος πολιτικού υπαλλήλου ή συνταξιούχου θεμελίωνε δικαίωμα σε σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο εφόσον συνέτρεχαν σωρευτικά στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις που ετίθεντο από την διάταξη αυτή. Οι προϋποθέσεις αυτές, εξαιρουμένης της ηλικιακής προϋπόθεσης του εδαφίου δδ', έπρεπε να συντρέχουν κατά τον χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, που συνέπιπτε είτε με τον χρόνο θανάτου του συνταξιούχου ή του υπαλλήλου πατέρα ή μητέρας, από όπου και έλκει η διαζευγμένη θυγατέρα το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα, είτε, σε περίπτωση που η θυγατέρα δεν είναι κατά το χρόνο αυτό διαζευγμένη, με τον χρόνο της αμετάκλητης λύσης του γάμου της (βλ. ΕλΣυν Ολ. 1565/2006, 5/2003, 917/1996, 127/1992, ΙΙ Τμ. 1202/2016, 1058/2015, 3369/2014, 618/2011, 1942/2010, 280/2003,

1356, 1393/2002, 304, 196/2000, 79/1999, 234/1995, 910/1992, 1777/1991). Στη συνέχεια, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 1 εδάφ. δ' του ν. 3865/2010 ο συνταξιοδοτικός νομοθέτης προέβη σε κατάργηση, από 21.7.2010, του δικαιώματος σε σύνταξη των διαζευγμένων θυγατέρων θανόντων υπαλλήλων ή συνταξιούχων του Δημοσίου, ενόψει της μεταβολής των κοινωνικοασφαλιστικών συνθηκών, που αποτελούσαν τη δικαιολογητική βάση του δικαιώματος αυτού, καθώς και σε εναρμόνιση προς την αρχή της ίσης αμοιβής μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων για όμοια εργασία ή για εργασία της αυτής αξίας που θεσπίζεται στο άρθρο 141 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ήδη άρθρο 157 ΣΛΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής του οποίου εντάσσεται και η σύνταξη που χορηγείται στο πλαίσιο επαγγελματικής ασφάλισης είτε στον ίδιο τον εργαζόμενο είτε στο επιζών μέλος της οικογένειάς του, καθώς και την Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, «για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης» (αναδιατύπωση), ΕΕ L 204, (βλ. σχετ. την οικεία αιτιολογική έκθεση). Και ναι μεν, με τις ίδιες ως άνω διατάξεις, δεν εθίγησαν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των διαζευγμένων θυγατέρων, που είχαν θεμελιωθεί πριν από την έναρξη ισχύος αυτών (βλ. εδ. ε' άρθρου 9 παρ. 1), πλην, όμως, πούουν εφεξής να έχουν δικαίωμα συνταξιοδότησης όσες από αυτές δεν είχαν θεμελιώσει σχετικό δικαίωμα μέχρι τις 21.7.2010 (βλ. ΕλΣυν II Τμ. 774, 374/2019, 1202/2016, III Τμ. 2381/2015, 157/2014), στις οποίες συγκαταλέγονται τόσο εκείνες, ο δικαιοπάροχος των οποίων απεβίωσε μετά την ημερομηνία αυτή, όσο και εκείνες που δεν είχαν ακόμη, έως την ανωτέρω ημερομηνία, καταστεί διαζευγμένες κατόπιν απαγγελίας της λύσης του γάμου τους με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

7. Περαιτέρω, η υπό στοιχείο ββ αρνητική οικονομική προϋπόθεση αποβλέπει στην προστασία, κυρίως για λόγους κοινωνικούς, εκείνων των διαζευγμένων θυγατέρων που στερούνται εισοδήματος ή δεν έχουν μηνιαίο φορολογητέο εισόδημα (πραγματικό ή τεκμαρτό) από το Δημόσιο ή το Δημόσιο Τομέα ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά. Όσον αφορά ειδικότερα, το φορολογητέο εισόδημα, στην έννοια του οποίου υπάγεται οποιοδήποτε εισόδημα που προσδιορίζεται σε ετήσια βάση κατά πηγή προέλευσής του σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, λαμβάνεται υπ' όψιν αυτό που αποκτήθηκε – μετά την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του – κατά το έτος επαγωγής του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και δηλώθηκε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατά το αμέσως επόμενο έτος. Οποιαδήποτε μεταγενέστερη μεταβολή στην οικονομική - περιουσιακή κατάσταση της ενδιαφερομένης δεν ασκεί επιρροή στην κρίση για τη θεμελίωση ή μη του συνταξιοδοτικού δικαιώματος (ΕλΣυν Ολ. 5/2002, II Τμ. 156/2019, 1058/2015, 230/2011, 2047/2009, 629/2007, 1984/2008, 898/2004, 564/2001). Σε αυτό συμπεριλαμβάνεται το εισόδημα από ακίνητα, όπως προκύπτει άμεσα από εκμίσθωση ακινήτων και έμμεσα από ιδιοκατοίκηση, ανεξάρτητα τόσο από το γεγονός αν, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, απαλλάσσεται από το φόρο, όσο και από το αν προκύπτει ή όχι για το εισόδημα αυτό οφειλόμενος φόρος (ΕλΣυν Ολ. 1285/2001, 864/1998, II Τμ. 3662/2012).

8. Εξ άλλου, σε περίπτωση που κατά την εξέταση της αίτησης για συνταξιοδότηση, το εισόδημα της αιτούσας προσδιορίστηκε από τη συνταξιοδοτική διοίκηση με τη χρήση τεκμηρίων από τη φορολογική νομοθεσία, και λαμβανομένου υπ' όψιν ότι το Δικαστήριο δεν δικαιούται να ερευνήσει την ουσιαστική ακρίβεια του τεκμαρτώσ προσδιορισθέντος εισοδήματος στο πλαίσιο προσβολής ενώπιόν του της απορριπτικής του αιτήματος για συνταξιοδότηση πράξης, καθιστώντας αυτό αμάχητο τεκμήριο, πρέπει να γίνει δεκτό, ενόψει της σοβαρότητας του διακυβεύματος, που συνίσταται στην απώλεια του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος, και υπό το φως των άρθρων 3 και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης, στο πεδίο προστασίας του οποίου περιλαμβάνονται και απαιτήσεις για τις οποίες υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον μέχρι τον χρόνο της προσφυγής στο δικαστήριο δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν, ότι τα συνταξιοδοτικά όργανα δεν δεσμεύονται από το κατά τα ανωτέρω προσδιορισθέν εισόδημα, ενώ η αιτούσα δύναται, σε κάθε περίπτωση, να αμφισβητήσει ενώπιον της συνταξιοδοτικής διοίκησης το ύψος του εισοδήματός της (βλ. ΕλΣυν III Τμ. 1046/2016, πρβλ. αποφ. ΕΔΔΑ της 2.3.2017, Παρούτσας και λοιποί κατά Ελλάδα, σκ. 33-38, της 25.3.1999, Παπαχελάς κατά Ελλάδος, σκ. 53, ΣτΕ 2433/2017, 1545/2008).

9. Από τις διατάξεις του άρθρου 49 του π.δ/τος 1225/1981, που ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, με τις οποίες καθορίζονται τα όρια του ελέγχου της εκκαλούμενης πράξης, συνάγεται ότι, όταν προσβάλλεται με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου απόρριψη από τη συνταξιοδοτική διοίκηση αιτήματος για κανονισμό σύνταξης, το Δικαστήριο, δεχόμενο την έφεση και ακυρώνοντας την προσβληθείσα απόρριψη, πρέπει να αναπέμψει την υπόθεση στη συνταξιοδοτική διοίκηση για να εξετάσει το πρώτον τη συνδρομή ή μη και των μη εξετασθεισών από αυτήν προϋποθέσεων κανονισμού σύνταξης, καθόσον δεν είναι νοητή η υποκατάσταση της αυτής (συνταξιοδοτικής διοίκησης) από το Δικαστήριο, υπό την έννοια της μεταβολής της πραγματικής βάσης, ήτοι της ουσίας της απορριπτικής πράξης και της το πρώτον διαπίστωσης πραγματικών περιστατικών (βλ. ΕλΣυν II Τμ. 1128/2020, πρβλ. στο πνεύμα αυτό ΕλΣυν 984/2018, 1444/2001, 116-119/2001, III Τμ. 899/2016, 4125/2014, 2562/2011, 185/2009), χωρίς να έχουν ασκηθεί αποτελεσματικά τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου επί των εν λόγω πραγματικών διαπιστώσεων (ΕλΣυν II Τμ. 1128/2020, πρβλ. ΕλΣυν II Τμ. 406/2016, κατ' αναλογία ΕλΣυν I Τμ. 1255/2016, αποφ. ΔΕΕ της 10.9.2015, C- 687/13, "Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH κατά Hauptzollamt Regensburg", σκ. 75-76, της 18.6.2015, C-583/13, "Deutsche Bahn AG", σκ. 56).

10. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εκκαλούσα, που γεννήθηκε στις ... (βλ. το με αρ. πρωτ. ... πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του Δημάρχου ...) και, συνεπώς, στις ... είχε συμπληρώσει το τεσσαρακοστό (40ο) έτος της ηλικίας της, είναι θυγατέρα του ..., πρώην πολιτικού συνταξιούχου, που απεβίωσε στις ... (βλ. το απόσπασμα της ... ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Δημάρχου του Δήμου ...). Μετά τον θάνατο του ανωτέρω, η σύνταξή του μεταβιβάστηκε, με την ... πράξη της 9ης Διεύθυνσης της Υπηρεσίας Συντάξεων του

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στη χήρα σύζυγό του, ..., η οποία απεβίωσε στις ... (βλ. τη ... ληξιαρχική πράξη θανάτου της Ληξιάρχου του Δήμου ...). Περαιτέρω, η εκκαλούσα είχε συνάψει γάμο στις ... με τον ..., ο οποίος λύθηκε λόγω συμπλήρωσης τετραετούς διάρκειας, με την ... απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Η απόφαση αυτή κατέστη αμετάκλητη από ... και στη συνέχεια εκδόθηκε το ... διαζευκτήριο του Αρχιεπισκόπου Ακολούθως, με τη με αρ. πρωτ. ... αίτησή της προς την αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), η εκκαλούσα ζήτησε να της μεταβιβασθεί η σύνταξη του αποβιώσαντος πατέρα της με την ιδιότητα της διαζευγμένης θυγατέρας αυτού, επισυνάπτοντας σ' αυτήν, μεταξύ άλλων, τη ... βεβαίωση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΘ' ..., σύμφωνα με την οποία: 1) για το οικονομικό έτος 2009 (χρήση 2008) δήλωσε συνολικό ατομικό καθαρό εισόδημα 11.191,00 ευρώ από Α' πηγή και 2) έχει εκδοθεί κοινό εκκαθαριστικό σημείωμα ΕΤΑΚ έτους 2008 με τον ... , με τα εξής ακίνητα στο όνομά της: α) διαμέρισμα 2ου ορόφου στην ... , συνολικής επιφάνειας 100 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 100% κατά πλήρη κυριότητα, β) διαμέρισμα 2ου ορόφου στην ... , συνολικής επιφάνειας 53 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 100% κατά πλήρη κυριότητα, γ) διαμέρισμα 2ου ορόφου ... , συνολικής επιφάνειας 68 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 100% κατά πλήρη κυριότητα, δ) διαμέρισμα 2ου ορόφου στην ... συνολικής επιφάνειας 64 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 100% κατά πλήρη κυριότητα, ε) αγροτεμάχιο στα ... , συνολικής επιφάνειας 260 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 100%, κατά πλήρη κυριότητα και στ) αγροτεμάχιο ... , συνολικής επιφάνειας 258 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 100%, κατά πλήρη κυριότητα. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την ... πράξη του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την αιτιολογία ότι: «όπως προκύπτει από τον έλεγχο των υποβληθέντων δικαιολογητικών, δεν είναι άπορη, επειδή είναι κάτοχος ακινήτων τα οποία της επιφέρουν μηνιαίο εισόδημα ανώτερο του κατωτάτου ορίου σύνταξης του Δημοσίου. Συνεπώς δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 του Π/ΔΤΟΣ 169/2007». Ακολούθως, η εκκαλούσα υπέβαλε προς τη συνταξιοδοτική διοίκηση τη με αρ. πρωτ. ... νέα αίτησή της με όμοιο περιεχόμενο και το από ... υπόμνημα, με το οποίο προσκόμισε στοιχεία που αφορούσαν την περιουσιακή της κατάσταση κατά το έτος 2010 και ειδικότερα τα με αριθμό ... συμβόλαια του Συμβολαιογράφου Αθηνών ... , με τα οποία μεταβίβασε τα υπό στοιχ. α'-γ' ανωτέρω ακίνητα, με γονική παροχή οριζόντιας ιδιοκτησίας, στα τέκνα της ... , αντίστοιχα. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε το ... έγγραφο του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ. με το οποίο το εν λόγω συνταξιοδοτικό όργανο, αφού ενημέρωσε την εκκαλούσα ότι η συνδρομή των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης ερευνώνται κατά τον χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος, ήτοι κατά τον χρόνο διάζευξής της, και συνεπώς οποιαδήποτε μεταβολή στην οικονομική της κατάσταση μετά τον κατά τα ανωτέρω κρίσιμο χρόνο δεν ασκεί επιρροή, ενέμεινε στην προηγούμενη κρίση του, χωρίς να προβεί σε νέα ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης. Κατά των ως άνω πράξεων, η εκκαλούσα άσκησε τη με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... ένσταση ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Η ένσταση αυτή, η οποία παρέμενε εκκρεμής ενώπιον της ΕΕΠΚΣ έως τις ... , ήτοι έως την έναρξη ισχύος της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 1 του

ν. 4151/2013 (Α' 103) με την οποία καταργήθηκε η εν λόγω Επιτροπή, λογίζεται ότι απορρίφθηκε σιωπηρά (βλ. το ... έγγραφο της Διεύθυνσης Συν/κής Νομ/κής Εργασίας και Διεθνών Σχέσεων της Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων του Γ.Λ.Κ. με το οποίο ενημερώθηκε η εκκαλούσα αφενός ότι η ένστασή της λογίζεται ως σιωπηρώς απορριφθείσα και αφετέρου ότι μπορεί να ασκήσει κατ' αυτής το ένδικο βοήθημα της έφεσης ενώπιον του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός έτους από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο αυτό). Ήδη δε, με την ένδικη έφεση η εκκαλούσα βάλλει κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από την ΕΕΠΚΣ της με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... ένστασής της και ζητεί την ακύρωσή της και τον κανονισμό σ' αυτήν της επίδικης σύνταξης, προβάλλοντας εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 παρ. 1 εδ. γ' περ. ββ του Συνταξιοδοτικού Κώδικα.

11. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά ανωτέρω, το Τμήμα κρίνει ότι εσφαλμένα απορρίφθηκε σιωπηρά από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων η με αριθ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... ένσταση της εκκαλούσας, η οποία είχε ασκηθεί παραδεκτώσ κατά της ... πράξης της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (βλ. ανωτέρω σκέψη 1), απορριπτικής της από ... (με αριθ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ...) αίτησής της για χορήγηση σ' αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 περ. γ' του Συνταξιοδοτικού Κώδικα. Και τούτο, διότι η αιτιολογία που περιέχεται στο σώμα της ως άνω απορριπτικής πράξης (βλ. ανωτέρω σκέψη 10) είναι όλως αόριστη, καθώς δεν προκύπτει ποιά στοιχεία έλαβε υπ' όψιν το συνταξιοδοτικό όργανο για την εκφορά της κρίσης του ότι η εκκαλούσα «είναι κάτοχος ακινήτων που της αποφέρουν μηνιαίο εισόδημα ανώτερο του κατώτατου ορίου σύνταξης του Δημοσίου», ούτε σε ποίο χρονικό σημείο ανάγεται το εισόδημα αυτό, ώστε να είναι εφικτή η διάγνωση του αν η πράξη αυτή βρίσκει κατ' αρχήν έρεισμα στον νόμο. Εξ άλλου, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη ... βεβαίωση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΘ' Αθηνών, η οποία είχε επισυναφθεί στην ως άνω αίτηση της εκκαλούσας προς τη συνταξιοδοτική διοίκηση, αφορούν εισοδήματα που αποκτήθηκαν από 1.1.2008 έως 31.12.2008 (οικονομικό έτος 2009), ενώ, όπως προεκτέθηκε, κρίσιμος χρόνος για τη συνδρομή των απαιτούμενων από το νόμο προϋποθέσεων για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από την εκκαλούσα είναι ο χρόνος αμετάκλητης λύσης του γάμου της, ήτοι το ημερολογιακό έτος 2009 (οικονομικό έτος 2010).

12. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η ένδικη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη σιωπηρή απόρριψη από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων της με αριθ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... ένστασης της εκκαλούσας κατά της ... πράξης του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., να ακυρωθεί η πράξη αυτή και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αρμόδια συνταξιοδοτική διοίκηση [Α' Διεύθυνση Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του Ε.Φ.Κ.Α. και ήδη ε-Ε.Φ.Κ.Α., βλ. άρθρο 395 παρ. 8 του ν. 4512/2018 (Α' 5) και 14 Γ παρ. 2 περ. α' του π.δ. 8/2019 (Α' 8), που προστέθηκε με το άρθρο 61 του ν. 4670/2020 (Α' 43)], προκειμένου, αφού λάβει υπ' όψιν της το φορολογητέο εισόδημα της εκκαλούσας κατά τον κρίσιμο χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος, ήτοι το

ημερολογιακό έτος 2009 (οικονομικό έτος 2010), όπως αυτό προκύπτει από τα φορολογικά στοιχεία του έτους αυτού, και, σε περίπτωση που το εισόδημά της προσδιορίζεται βάσει τεκμηρίων, καλέσει αυτήν να προβάλλει ισχυρισμούς προς ανατροπή των τεκμηρίων, να προβεί σε νέα αιτιολογημένη κρίση σχετικά με τη συνδρομή της υπό στοιχείο ββ της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 5 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα αρνητικής οικονομικής προϋπόθεσης για τη χορήγηση σ' αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση από τον αποβιώσαντα πατέρα της. Μετά δε την παραδοχή της έφεσης, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην εκκαλούσα του παραβόλου που κατέθεσε για την άσκησή της (άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.4129/2013, και ήδη άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την έφεση.

Ακυρώνει τη σιωπηρή απόρριψη από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.) της με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ... ένστασης της εκκαλούσας κατά της ... πράξης του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Ακυρώνει τη ... πράξη του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Παραπέμπει τον συνταξιοδοτικό φάκελο στην ήδη αρμόδια Α' Διεύθυνση Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) για να αποφανθεί επί του αιτήματος της εκκαλούσας για συνταξιοδότηση, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

Διατάσσει την επιστροφή στην εκκαλούσα του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε με τηλεδιάσκεψη στην Αθήνα, στις 4 Μαρτίου 2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΟΦΙΑΝΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΠΑΤΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 11 Νοεμβρίου 2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ